.

Městský úřad Nový Knín

stavební úřad

nám. Jiřího z Poděbrad 1, 262 03 Nový Knín

Spis.zn.: MUNKsp/219/2026/STAV/Kon
Č.j.: MUNK/1656/2026/STAV-Kon
Vyřizuje: Olga Konopásková
Telefon: 318 593 216
E-mail: olga.konopaskova@mestonovyknin.cz

Nový Knín, dne 10.07.2026

ROZHODNUTÍ

Městský úřad Nový Knín (dále také povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů – dále jen InfZ) obdržel dne 01.07.2026 žádost žadatelky spol. Hubexo Czech Republic and Slovakia, s. r. o., IČO 03441725, se sídlem Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5 (dále též jako žadatelka) o poskytnutí informací podle InfZ, v níž se domáhá poskytnutí kopií (v elektronické podobě) všech rozhodnutí a jiných dokumentů nahrazujících rozhodnutí vydaných stavebním úřadem Nový Knín v rámci územního, stavebního a společného řízení podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, a podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), konkrétně rozhodnutí vydávaná podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona, vydaných za období od 01.04.2026 do 30.06.2026 pro právnické osoby týkající se pouze pozemních staveb (budov) bez infrastruktury.

Městský úřad Nový Knín jako povinný subjekt dle ustanovení § 2 odst. 1 InfZ a v souladu s § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. a) InfZ ve spojení s § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

vydává toto rozhodnutí:

Žádost žadatelky spol. Hubexo Czech Republic and Slovakia, s. r. o., IČO 03441725, se sídlem Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5, ze dne 01.07.2026 se podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11a odst. 1 písm. b) InfZ **odmítá v celém rozsahu.**

Odůvodnění:

Dne 01.07.2026 obdržel povinný subjekt prostřednictvím datové schránky žádost žadatelky, v níž se domáhá (cit.): *„kopií všech rozhodnutí a jiných dokumentů nahrazujících rozhodnutí vydaných Vaším stavebním úřadem v rámci územního, stavebního a společného řízení za období od 01.04.2026 do 30.06.2026, a to: podle nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů a podle předchozího zákona č. 183/2006 Sb. (rozhodnutí vydávaná podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona). Požadujeme poskytnutí kopií dokumentů pouze v případech, kdy je stavebníkem (investorem, žadatelem) právnická osoba a zároveň se jedná o pozemní stavbu (budovu). Rozhodnutí týkající se záměrů fyzických osob nežádáme. Dokumenty týkající se infrastruktury (bez ohledu na stavebníka) rovněž nežádáme. Z působnosti této žádosti dále vylučujeme následující typy rozhodnutí a dokumentů (u nichž nedochází k zahájení fyzických stavebních prací, nebo u nichž již byly práce dokončeny):*

Dle zákona č. 183/2006 Sb.:

- *kolaudační souhlas / kolaudační rozhodnutí (§ 122)*
- *rozhodnutí o předčasném užívání stavby*

- *rozhodnutí o zkušebním provozu*
- *dodatečné povolení stavby (§ 129 odst. 2 a násl.)*
- *územní rozhodnutí o změně využití území (§ 80)*
- *územní rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území (§ 81)*
- *územní rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků (§ 82)*
- *rozhodnutí o ochranném pásmu (§ 83)*

Dle zákona č. 283/2021 Sb.:
- *kolaudační rozhodnutí (§ 230–235)*
- *povolení předčasného užívání stavby (§ 236)*
- *povolení zkušebního provozu (§ 237)*
- *povolení změny využití území (§ 215)*
- *povolení dělení nebo scelování pozemků (§ 216 a § 217)*
- *rozhodnutí o stanovení ochranného pásma (§ 218–220)*
- *dodatečné povolení stavby (§ 256)".*

Žadatelka v žádosti uvedla (ze svého pohledu) právní a metodická východiska pro vyřízení žádosti v členění:
1. Ústavní rozměr práva na informace
2. Nepřípustnost odmítnutí z důvodu komerčního využití
3. Nepřípustnost aplikace institutu zneužití práva
4. Ochrana osobních údajů (GDPR) a limity anonymizace
5. Právo na informace nezávisle na účastenství v řízení
6. Poskytování i nepravomocných rozhodnutí
7. Rozměr práva na informace o životním prostředí
8. Formální požadavky na případné odmítnutí
9. Administrativní zátěž a úhrada nákladů
10. Lhůta pro vyřízení a důsledky nečinnosti

Shrnutí relevantních právních pramenů

Povinný subjekt žádost o poskytnutí informace přezkoumal a na základě dostupných podkladů a informací a dlouhodobého a systematického účelového postupu žadatelky dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ, dle kterého *povinný subjekt může odmítnout žádost nebo její část do sedmi dnů ode dne jejího přijetí, pokud lze ve vztahu k ní dovodit, že cílem žadatele je způsobit* ***nepřiměřenou zátěž povinného subjektu; za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací,*** *a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a).* Povinný subjekt si je vědom, že tento důvod odmítnutí představuje výjimečný institut, který lze použít pouze restriktivně a na základě konkrétních skutkových zjištění. Závěr o naplnění § 11a odst. 1 písm. b) InfZ proto nelze založit pouze na obecné úvaze o obsáhlosti žádosti, ale musí být podložen konkrétními okolnostmi projednávané věci, které jsou níže uvedeny. Povinný subjekt je ve svém postupu konzistentní, přičemž správnost jeho postupu potvrdil díky postupu žadatelky i nadřízený správní orgán.

Opakované žádosti na vyhledávání velkého množství dokumentů a jejich zaslání povinný subjekt považuje za nepřiměřené a v rozporu se smyslem určení a účelem InfZ. Žádost je součástí systematického a opakovaného jednání žadatelky, které svým rozsahem a účelovým odůvodněním zatěžuje stavební úřad, jenž se následně nemůže plně věnovat výkonu své zákonné agendy. Žadatelka podává u povinného subjektu na počátku každého čtvrtletí žádost stejného typu, jejichž předmětem je vždy poskytnutí kopií rozhodnutí stavebního úřadu za jednotlivá po sobě následující období. Každé čtvrtletí se tak jedná o vyhledání a následné posuzování vyšších desítek až nižších stovek spisů.

Jinými slovy, žadatelka podává z velké části shodné žádosti, lišící se převážně jen časovým vymezením požadovaného období, případně dílčími vyloučeními některých typů rozhodnutí. Jde tedy o opakovaný, periodický a formulářově koncipovaný požadavek na vytváření souborů dokumentů za jednotlivá časová období vůči širokému okruhu stavebních úřadů, a to v rozsahu zahrnujícím veškeré typy rozhodnutí a dokumentů vydávaných ve vymezeném období, včetně rozhodnutí nepravomocných, aniž by žádost byla jakkoli individualizována ve vztahu ke konkrétní činnosti či problému povinného subjektu. Jedná se tedy

o žádost, která nesměřuje k jednotlivé informaci, konkrétnímu řízení ani k vymezenému tematickému okruhu, ale k faktickému zpřístupnění uceleného souboru rozhodovací činnosti stavebního úřadu za určité období, čímž se žádost objektivně vzdaluje typickému uplatnění práva na informace směřujícímu k individuální informovanosti nebo kontrole činnosti veřejné správy. Takto koncipovaná žádost fakticky směřuje k systematickému a dlouhodobému přenesení činnosti shromažďování a třídění rozsáhlého souboru dat na povinný subjekt, který se tím dostává do role datového servisu pro tvorbu externí databáze. Judikatura správních soudů spatřuje smysl účel InfZ zejména jako prostředek účinné sebereflexe veřejné moci a prostředek prevence, nikoliv pro podání žádosti, kde jsou cílem pouze zájmy žadatelky za účelem využití informací pro své podnikání, nikoliv veřejný zájem. V tomto kontextu je nutno postup žadatelky hodnotit tak, že přesahuje meze výkonu práva na informace a naplňuje znaky jeho zneužití (viz dále).

Stavební úřad Nový Knín je dlouhodobě personálně oslaben. V minulosti (2023) povinný subjekt dokonce podnikal kroky ke zrušení stavebního úřadu, neboť objem vyřizované agendy a personální podstav způsobovaly (a částečně ještě způsobují) průtahy v řízení. Vyřizování žádostí, které podává žadatelka, je v tomto ohledu extrémně zatěžující, nota bene v současné době, kdy stavební úřady musejí, kromě své agendy, plnit pokyny Ministerstva pro místní rozvoj (vyplňování dotazníků, statistik apod.) nezbytné pro plánovanou reformu stavebního práva.

Povinný subjekt zohlednil i to, že každý jednotlivý dokument nelze poskytnout mechanicky. U každého z nich je nutné samostatně posoudit, zda obsahuje chráněné údaje, a případně provést anonymizaci. Rozhodující zátěž tedy nespočívá jen v počtu dokumentů, ale v nutnosti jejich jednotlivého odborného zpracování.

Žádost směřuje k vyhledání, třídění, případné anonymizaci a poskytnutí rozsáhlého souboru dokumentů za určité období. Tuto činnost dle názoru povinného subjektu nelze upřednostnit před vyřizováním agendy, resp. plněním zákonem svěřených úkolů a povinností, neboť by to vedlo ke kolapsu či paralýze stavebního úřadu Nový Knín. Na této skutečnosti nic nemění ani názor žadatelky, že povinný subjekt může prodloužit lhůtu pro vyřízení žádosti a žádat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací (byť s příslibem vyčíslené úhrady nákladů). Povinný subjekt dospěl však k závěru, že tyto nástroje nejsou v daném případě dostatečné. Důvodem není pouze časová nebo administrativní náročnost jedné izolované žádosti, ale opakovaný a periodický charakter obdobných žádostí, které v souhrnu směřují k tomu, aby povinný subjekt soustavně vytvářel rozsáhlé soubory dokumentů podle kritérií stanovených žadatelkou. Povinný subjekt proto uzavřel, že v tomto konkrétním případě nejde pouze o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, ale o naplnění zákonného důvodu podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ.

Jak je výše naznačeno, povinný subjekt se domnívá, že žádost je projevem zneužití práva na informace. Státní orgány a orgány státní samosprávy mají povinnost přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Základním smyslem a účelem InfZ je kontrola výkonu veřejné moci. Dle judikatury správních soudů má InfZ vést zejména k účinné sebereflexi veřejné moci a prevenci, když povinnost poskytovat požadované informace zpravidla vede veřejnou moc k tomu, aby se chovala řádněji, než kdyby se veřejné kontroly nemusela obávat. V rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 17/2008-67 ze dne 07.05.2008, který se mimo jiného zabývá povahou práva na informace, se uvádí: „*Právo na informace se řadí mezi politická práva jednotlivců. Jeho smyslem je kontrola činnosti veřejné správy (resp. tzv. povinných osob). Mimo jiné též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem.“* Z veřejně dostupných internetových stránek žadatelky (https://www.istav.cz/cs) je patrné, že informace opakovaně získávané žadatelkou (dříve Istav Media, s. r. o., nyní Hubexo Czech Republic and Slovakia, s. r. o.) od povinných subjektů prostřednictvím žádostí o poskytnutí informace jsou využívány k podnikatelským účelům žadatelky, když žadatelka tyto informace zprostředkovává dalším subjektům (svým klientům) za finanční úhradu (viz https://istav.cz/cs/istav-smart). Sama žadatelka na svých internetových stránkách uvádí: „Nabízíme vám aktuální a přesné informace o plánovaných stavbách v České republice a na Slovensku, ať už se jedná o soukromé, komerční nebo veřejné projekty. Naše databáze je výsledkem dlouholeté spolupráce s našimi spolehlivými zdroji, odborného výzkumného týmu a moderních technologií pro sběr a analýzu dat. Tyto informace vám pomohou objevovat nové obchodní příležitosti a rozvíjet vaše podnikání.“ Je tedy více než zřejmé, že i při respektování skutečnosti, že žadatelkou může být právnická osoba, anžto aniž by uváděla právní zájem na požadované informaci, nejedná se v daném případě o realizaci politického práva žadatelky (ve světle výše uvedeného rozsudku NSS), ani o veřejnou kontrolu činnosti povinného subjektu.

Dle právní teorie se zneužitím práva rozumí chování, kterým má být dosaženo nedovoleného výsledku, avšak takové chování samo o sobě není zakázané; dovolené je ovšem jen zdánlivě. Základní zásada zákazu

zneužití práva je výslovně zakotvena v ust. § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dle kterého zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany. Ačkoliv tato zásada není výslovně zakotvena v žádném právním předpise veřejného práva, má své důležité a nezbytné uplatnění i v tomto případě. Jednání žadatelky naplňuje znaky zneužití práva, neboť žádost je podávána opakovaně a systematicky vůči mnoha stavebním úřadům, informace jsou komerčně zpeněžovány a žadatelka účelově argumentuje veřejným zájmem, který však není v daném kontextu relevantní. Zásada zákazu zneužití práva je jednou z nejdůležitějších a je prostoupena celým právním řádem. Za zneužití práva lze dle výkladu správních soudů označit takové jednání, jež je pociťováno jako zjevně nespravedlivé pro svůj rozpor s určitými základními hodnotami, dále pak jednání, jíž je dosahováno nedovoleného výsledku, rovněž jednání osoby, která vykonává své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti, nebo jednání osoby, která vědomě a záměrně uplatňuje práva v rozporu s jejich smyslem a účelem. V oblasti informačního práva to znamená, že žadatelka sice využívá zákonný nástroj, ale nikoli k účelu, pro který byl tento nástroj vytvořen – tedy k veřejné kontrole činnosti veřejné správy – nýbrž k jiným účelům, např. k podnikání nebo získání výhod mimo rámec zákona.

Lze tedy shrnout, že InfZ je nástrojem politického práva a jeho účelem je umožnit občanům kontrolu veřejné moci. Nelze jej chápat jako nástroj pro vytváření databází pro komerční účely. Žádost ze dne 01.07.2026 naplňuje znaky zneužití práva, neboť žadatelka svou žádostí směřuje k cíli, který je zcela v rozporu se smyslem a účelem práva na informace. Z dostupných podkladů je nepochybné, že žadatelka získané informace využívá k vlastnímu obohacení. Povinnému subjektu je nadto známo, že žadatelka takto postupuje systematicky a vůči mnoha povinným subjektům. Objektivní povaha žádosti, její systematické opakování a rozsah požadovaných informací vedoucí k mimořádně zatěžujícímu vyhledávání, třídění a individuálnímu posuzování velkého množství podkladů ve svém souhrnu naplňují znaky zneužití práva (tzv. excesivního výkonu práva na informace ve smyslu judikatury NSS), které nepožívá právní ochrany, neboť evidentně zcela vybočuje z právního rámce smyslu a účelu práva na informace. V souhrnu tak nejde jen o rozsáhlou žádost, ale o způsob výkonu práva, jehož praktickým důsledkem je dlouhodobé přenášení systematické třídicí a evidenční činnosti na povinný subjekt.

Podle § 15 odst. 1 InfZ platí, že *pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*

Na základě těchto skutečností povinný subjekt rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se může žadatelka podle § 16 odst. 1 InfZ odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení podáním u povinného subjektu. Odvolání bude postoupeno Krajskému úřadu Středočeského kraje k rozhodnutí.

Ing. Radek Hrubý
starosta města

Rozdělovník:

1. Hubexo Czech Republic and Slovakia, s. r. o., sídlo: Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5-Smíchov, ID DS: dc6q2wa
2. spis